

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătorei Iaoveni din 17 martie 2005, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2005, hotărîrilor Plenului Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2006 și 01 martie 2010, declarat de condamnatul

Ciobanu Valeriu Andrei, născut la 05.12.1962 în or. Șahta, regiunea Rostov, Federația Rusă, fără loc permanent de trai, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>27 februarie 2004 – 17 martie 2005,</i>
<i>în instanța de recurs</i>	<i>26 aprilie – 18 mai 2005,</i>
<i>primul recurs în anulare:</i>	<i>17 martie – 03 aprilie 2006,</i>
<i>al doilea recurs în anulare:</i>	<i>01 februarie – 01 martie 2010,</i>
<i>al treilea recurs în anulare:</i>	<i>24 iulie – 16 octombrie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Iaoveni din 17 martie 2005, Ciobanu Valeriu a fost condamnat în baza art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (1961) la 22 de ani închisoare și în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal la 12 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 23 de ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu începere din 20 octombrie 2003.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Țacovici V., dar în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpații Ciobanii V. și Țacovici V., împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gavriliță V., condamnat prin sentința Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 19.12.1997, la 27.12.1995, ora 1 1.00, fiind în stare de ebrietate și înarmându-se cu un cuțit, „nunceakuri” și o funie, au pătruns în apartamentul nr. 6, str. Alexandru cel Bun 2, or. Ialoveni, în care se afla Șestoveț E. cu fiul său minor. Gîavriliță V. i-a aplicat lui Șestoveț E. lovituri cu „nunceakurile” în cap și alte părți ale corpului, cauzându-i, leziuni corporale mai puțin grave cu dereglarea sănătății de scurtă durată. După, l-au dus în camera unde se afla copilul minor și unde Ciobanu V. a scos cuțitul. Amenințându-l pe Șestoveț E. cu moartea, a cerut bani. Ultimul le-a dat 1800 lei, însă inculpații Ciobanu V., Țacovici V. și Gîavriliță V. au început să-l tortureze, cerându-i mai mulți bani. Apoi, Gavriliță V. a început să-l stranguleze pe Șestoveț E. cu funia de gît, cauzându-i dureri chinuitoare. Acesta le-a indicat inculpaților locul unde ascundea 4000 dolari SUA, echivalentul a 18.808 lei și 2000 lei. În total inculpații au sustras 1.221.808 lei.

Tot ei, la 27.12.1995, ora 1 1.00, allîndu-se în ap. 106 din str. Alexandru cel Bun 2, or. Ialoveni, după săvîrșirea atacului tîlhăresc asupra lui Șestoveț I. și sustragerii banilor, cu scopul de a ascunde infracțiunea comisă, cu o deosebită cruzime l-au omorît pe Șestoveț B., strangulîndu-l cu funia de gît, iar Ciobanu V. i-a mai aplicat acestuia trei lovituri cu cuțitul în regiunea cutiei toracice pe stînga, cauzându-i leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit moartea victimei.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate în baza art. 151 alin. (2) Cod penal.

Apelantul a indicat că nu a avut intenția de a omorî victima, că banii nu i-a sustras el.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2005, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că fapta inculpatului este dovedită prin cumulul de probe administrate, iar afirmațiile inculpatului cu referire la nevinovăția sa poartă un caracter declarativ.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. La 27 februarie 2006, procurorul General a declarat **recurs în anulare**, solicitînd casarea parțială a hotărîrilor judecătorești și dispunerea excluderii aplicării față de condamnat a amenzii în mărime de 1000 unități convenționale.

Recurentul a invocat că instanțele de judecată au aplicat o pedeapsă care nu era prevăzută de legea penală la momentul săvîrșirii infracțiunii de tîlhărie.

7. Prin Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2006, recursul a fost admis, casate parțial sentința și decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei în formă de amendă, rejudecată cauza și exclusă dispoziția privind stabilirea pedepsei condamnatului sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale.

Ciobanu Valeriu a fost condamnat în baza art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (1961) la 22 de ani închisoare și în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal la 12 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit pedeapsa definitivă de 23 de ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

8. La 18 mai 2009, condamnatul a declarat **primul recurs în anulare**, solicitând casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile lui să fie reîncadrate în prevederile art.145 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în limitele acestui articol.

Recurentul a menționat că în privința lui urmează a fi aplicat efectul retroactiv al legii penale noi.

9. Prin hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2010, recursul a fost admis, casate parțial sentința și decizia instanței de apel, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre.

Acțiunile inculpatului au fost reîncadrate din prevederile art. 88 pct. 1), 6), 7) Cod penal (1961) în cele ale art. 145 alin. (2) lit. b), j), k) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 19 ani închisoare.

Condamnarea inculpatului în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal la 12 ani închisoare a fost menținută.

În temeiul art. 39 Cod penal (1961), pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 20 de ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În rest, dispozițiile hotărîrilor atacate au fost menținute.

Instanța de recurs a constatat că legea penală nouă ameliorează situația recurentului.

10. La 24 iunie 2014, condamnatul a declarat **al doilea recurs în anulare**, solicitând casarea hotărîrii menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită pedeapsă în baza art. 88 pct.1),6),7) Cod penal (1961) de 15 ani închisoare, în baza art.188 alin.(3) lit. c) Cod penal de 12 ani închisoare și în baza art. 39, 23 Cod penal (1961) definitivă de 15 ani închisoare.

Recurentul a menționat că la momentul comiterii infracțiunii, sancțiunea art. 88 Cod penal (1961) prevedea o pedeapsă privativă de libertate de pînă la 15 ani închisoare, însă a fost condamnat în baza art.145 alin. (2) Cod penal la 19 ani închisoare, potrivit prevederilor art. 23 cod penal (1961) în vigoare pînă la 08.02.1996, pedeapsa penală pentru cumul de infracțiuni deosebit de grave, excepțional de grave și recidiva de infracțiuni nu putea depăși 15 ani închisoare.

Astfel, greșit a fost aplicată legea penală, fiind condamnat la moment pe o lege care prevede o sancțiune mai aspră, decît prevedea legea la momentul comiterii infracțiunii.

11. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 452 Cod de procedură penală, condamnatul poate declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă este declarat repetat.

Normele enunțate prescriu, astfel, că condamnatul este în drept să declare doar o singură dată recurs în anulare, iar recursurile ulterioare vor fi repetate, adică lipsite de orice suport legal.

Prin urmare, dat fiind că recursul în anulare de pe rol este unul repetat, cel precedent fiind depus la 18 mai 2009, el urmează a fi declarat inadmisibil (*pct. 8 și 10 din decizie*).

12. În conformitate cu art. 453 alin. (2), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Ciobanu Valeriu Andrei împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 17 martie 2005, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2005, hotărârilor Plenului Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2006 și 01 martie 2010, deoarece este declarat repetat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral.

Președinte	/semnătură/	Nicolae Gordilă
Judecători	/semnătură/	Iurie Diaconu
	/semnătură/	Elena Covalenco
	/semnătură/	Liliana Catan
	/semnătură/	Ion Guzun

Copia corespunde originalului

Judecător Iurie Diaconu